

Esén:

Noč na kraškem dvorišču.

Na gmajni murnčki
godejo lahko noč
sestrici zemlji, nežnim bilkam,
vsem malim, dobrim stoarem.

Jaz na dvorišču z materjo
užioam soežo noč,
• tiho se ž njo pogovarjam
kot otrok nekoč —————

Za brajdo v gozdu šumijo drevesa
hrastova o starem času.
Bajke si pripooedujejo,
ko stal je Perun na Krasu.

Oiožno v noč zapel je čuk,
hrastoo temnih gospodar,
Gospodu vdani
nočni samofar.

Gustav Strniša:

Kam pa hitite?

Beli oblaki, kam pa hitite?

»Daleč za gore nad morje prostrano,
da naložili bomo vodice,
da poškropili bomo cvetice,
ki čakajo žejne na solčni poljani.

Solnce se sprošča na zlate stezice
k cvetkam v obiske in jih poljubuje,
da jim veneva žametno lice.«

Beli oblaki, hitite, tecite,
polne mehove vode naložite,
ljubljeni moje cvetke škropite!

Radivoj Rehar:

Stričič ujčič.

Stričič ujčič ovčke pase
po gorici za vodó,
pa priteče volk kosmati,
ovčko ukrade, steče z njo.

Pa ni stričič ujčič tisto —
solnce zlato je samó.
Ovčka megla, volk je veter,
a gorica je nebo.